

ветили на този култ. МНОЗИНА БЯХА ХВАНАТИ И ОСЪДЕНИ НА БЪРЗА, СУРОВА ЕКЗЕКУЦИЯ... Доста жени, участвали в ПРЕСТЪПНИЯ КУЛТ, бяха предадени от роднините им, за да ги екзекутират, и след като никой от близките им не се реши да изпълни СМЪРТНАТА ПРИСЪДА, те бяха оставени в ръцете на палача.“

СКЪПОЦЕННИЯТ ПАМЕТНИК, стигнал до нас от онова време, е един важен акт на Сената с оригиналната му редакция. С ТОЗИ АКТ РИМСКИЯТ СЕНАТ ЗАБРАНЯВА ВСЯКАКВИ ПРОЯВИ НА ВАКХИЧЕСКИЯ КУЛТ В ТЕРИТОРИЯТА НА РИМСКАТА ДЪРЖАВА ПОД СТРАХ ОТ СМЪРТНО НАКАЗАНИЕ... Указът на Сената, който ЗАБРАНЯВА ВАКХАНАЛИИТЕ, е написан на медни табели, изпратени във всички окръзи и закачени на видни места. През 1640 г. подобна табела е открита в доста усамотено място, в древната страна на Брутиите [304], т. 1, с. 362–363.

Показваме този „античен“ документ на рис. 7.32. Според нашата реконструкция, „античният“ указ е една от имперските инквизиционни забрани на средновековните вакханалии от XV–XVI в. Открит е през 1640 г. Именно през епохата, когато се създава скалигеровата хронология. Веднага е обявен за „античен“ и е изпратен в далечното минало.

4. ПЕТРАРКА (= ПЛУТАРХ?) И „ВЪЗРАЖДАНЕТО НА АНТИЧНОСТТА“

4.1. КАК ПЕТРАРКА СЪЗДАВА ОТ НИЩОТО ЛЕГЕНДАТА ЗА ВЕЛИЧИЕТО НА ИТАЛИАНСКИЯ РИМ

Според нашата реконструкция, „античността“ е просто другото название на средновековната епоха от XI–XVI в. от н.е. в Скалигеровата история. Както вече казахме, италианският Рим е основан, изглежда, чак през XIV в. от НОВАТА ЕРА, а не през VIII в. пр.н.е., както твърди Скалигеровата хронология. Затова е любопитно да прелистим още веднъж историята на средновековен Рим от гледна точка на нашата реконструкция. Днес ни казват, че през XIII–XIV в. италианският Рим „стига до упадък“ [196]. Ние смятаме, че обяснението на това обстоятелство е съвсем просто. Ако Рим в Италия е съществувал преди началото на XIV в., бил е само малък град. И в стигналите до нас средновековни документи не се съобщава за него нищо съществено. А по-късните историци, възприели Скалигеровата хронология, почват да разбират мълчанието на първоизточниците като доказателство „за големия упадък на някога великата римска столица“.